

9.15.2024 - Всемірне Воздвиження чесного і животворного Хреста.

Антифон 1 Стих 1: Боже, Боже мій, зваж на мене, чому ти оставив мене? Далеко від спасення мого слова гріхопадінь моїх (Пс 21,2). **Приспів:** Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас. **Стих 2:** Боже мій, закличу вдень і не вислухаєш, і вночі, і не в безумство мені (Пс 21,3). **Приспів:** Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: А ти у святому живеш, хвало ізраїлева (Пс 21,4). **Приспів:** Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Якщо співаємо 2ий антифон: **Приспів:** Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас. Як ні то співаємо: Єдинородний Сину

Антифон 2 Стих 1: Чому, Боже, відкинув Ти до кінця, розгнівалася ярість Твоя на вівці пасовиська Твого? (Пс 73,1)

Приспів: Спаси нас, Сину Божий, що плоттю розп'явся, співємо Тобі: Алилуя.

Стих 2: Пом'яни соньм Твій, що його придбав Ти із давна, ізбавив Ти жезлом насліддя Твого (Пс 73,2). **Приспів:** Спаси нас, Сину Божий, що плоттю розп'явся, співємо Тобі: Алилуя.

Стих 3: Гора Сіон ота, в якій Ти вселився (Пс 73,2). **Приспів:** Спаси нас, Сину Божий, що плоттю розп'явся, співємо Тобі: Алилуя.

+Слава і нині: Єдинородний Сину:

Антифон 3 Стих 1: Господь возцарився, нехай гніваються люди, возсідає на херувимах, нехай порушиться земля (Пс 98,1).

Тропар (глас 1): Спаси, Господи, людей Твоїх* і благослови спадкоємство Твоє!* Дай перемогу благовірному народові над супротивниками* і хрестом Твоїм охорони люд Твій.

Стих 2: Господь у Сіоні великий і високий є над усіма людьми (Пс 98,2).

Тропар (глас 1): Спаси, Господи...

Стих 3: Нехай ісповідяться імені Твоєму великому, бо страшне і святе воно (Пс 98,3). **Тропар (глас 1):** Спаси, Господи...

Вхідне:

Возносіть Господа Бога нашого і поклоняйтеся підніжжю ніг Його, бо святе воно (Пс 98,5).

Тропар (глас 1): Спаси, Господи, людей Твоїх* і благослови спадкоємство Твоє!* Дай перемогу благовірному народові над супротивниками* і хрестом Твоїм охорони люд Твій.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): Зійшовши добровільно на хрест,* оновленому людові Твоєму, Христе Боже,* що носить Твоє ім'я,* даруй Твої щедроти;* звесели силою Твоєю і дай перемогу* над супротивниками Твоєму народові,* щоб його допоміжною зброєю став Твій мир,* непоборна перемога.

Замість Трисвятого: Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святее воскресіння Твоє славимо.

Прокімен (глас 7): Возносіть Господа Бога нашого* і поклоняйтеся підніжжю ніг Його, бо святе воно (Пс 98,5). **Стих:** Господь возцарився, нехай гніваються люди (Пс 98,1).

Апостол: (1Кр 1,18-24): Браття і Сестри, слово про хрест – глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божа. Писано бо: «Знищу мудрість мудрих і розум розумних знівечу! Де мудрий? Де учений? Де дослідувач віку цього?» Хіба Бог не зробив дурною мудрість цього світу? А що світ своєю мудрістю не спізнав Бога у Божій мудрості, то Богові вгодно було спасти віруючих глупотою проповіді. Коли юдеї вимагають знаків, а греки мудрости шукають, – ми проповідуємо Христа розп'ятого: – ганьбу для юдеїв, і глупоту для поган, а для тих, що покликані, – чи юдеїв, чи греків – Христа, Божу могутність і Божу мудрість.

Алилуя (глас 1): Стих: Пом'яни соньм Твій, що його придбав Ти із давна (Пс 73,2). Стих: Бог же – цар наш перше віку, вчинив спасіння посеред землі (Пс 73,12).

Євангеліє: (Ів 19,6-11. 13-20. 25-28. 30-35): У той час, зібрали первосвященники та старшина раду й ухвалили Ісуса вбити. І привели його до Пилата, кажучи: Візьми і розпни його! Каже Пилат їм: «Беріть його ви і розпніть, я бо жадної провини не знаходжу на ньому.» А юдеї йому: «У нас є закон, і за законом мусить він умерти, бо він із себе Сина Божого зробив.» Як почув те слово Пилат, стривожився ще дужче. Повернувся він ще раз у Преторію та й каже Ісусові: «Звідкіля ти?» Не дав же йому Ісус одвіту. «Зо мною не розмовляєш, – каже йому Пилат, – чи не знаєш, що в мене влада відпустити тебе і влада розп'ясти тебе?» І відрік Ісус: «Не мав би ти надо мною ніякої влади, якби тобі не було дано згори. Через те на отому, хто мене тобі видав, більший гріх.» Тож зачувши ті слова, вивів Пилат Ісуса і сів на судівське сидіння, на місці, яке має назву Літостротон, а по-єврейському – Гаввата. А був то день, коли споготовлювали Пасху, близько шостої години. І каже до юдеїв: «Ось цар ваш.» Ті ж закричали: «Геть! Геть! Розпни його!» А Пилат їм: «Маю я вашого царя розп'ясти?» І відповіли первосвященники: «Нема в нас царя, тільки кесар!» І тоді видав він його їм на розп'яття. І забрали вони Ісуса; і, несучи для себе хрест, вийшов він на місце, зване Череп, а по-єврейськи Голгота, де його і розп'яли, а з ним двох інших: по одному з кожного боку, Ісуса ж – посередині. Пилат же звелів написати напис і на хресті його примістити. Написано було: «Ісус Назарянин Цар Юдейський.» Багато з юдеїв читали той напис, місце бо, де розп'ято Ісуса, було близько міста. Написано ж напис було по-єврейському, по-грецькому і по-римському. А при хресті Ісусовім стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв, – а його ж любив він, – мовить до матері: «Жінко, ось син твій.» А тоді й до учня мовить: «Ось матір твоя.» І від тієї хвили учень узяв її до себе. А по тому Ісус, знавши, що все вже довершилося, щоб здійснилось Писання, промовив: «Спраглий я!» І, скоштувавши оцту, вимовив Ісус: «Звершилось»; і схиливши голову, віддав духа.

Через те, що це була п'ятниця, отже, щоб не залишилися в суботу тіла на хресті, – бо був Великдень тієї суботи, – то юдеї попросили Пилата, щоби переламали їм голінки й познімали з хреста. Отож вояки прийшли і переламали першому голінки і другому, який був з ним розп'ятий. Та коли підступили до Ісуса й побачили, що він уже мертвий, то голінок не перебивали йому, лиш один з вояків проколов йому списом бік. І потекла негайно ж кров – і вода. І той, який бачив, свідчить те, і правдиве свідчення його; і він знає, що говорить правду – щоб ви теж увірували.

Замість Достойно:

Величай, душе моя, Господа, пречесний хрест Господень. *Ірмос (глас 8):* Таїнственний рай Ти, Богородице, що невоздільно виростила Христа. Він на землі насадив хресне життєносне древо. Йому, що Його нині возносять, поклоняючись, Тебе величаємо.

Причасний:

Знаманувалося на нас світло лиця Твого, Господи (Пс 4,7). Алилуя (х3).

Після Літургії співаємо:

Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святєє восекресіння Твоє славимо (х3).